

(המשך מעמוד 6)

שעשו מרבית החיילים האחרים של הקיבוץ. תמיד היה לו מה לעשות במחנה. תמיד היה מתנדב לתפקידים מיוחדים. השירות הצבאי היה בעיני אורי עיסוק רציני ביותר — רציני לא פחות מעיסוקיו האחרים. אם כבר התגייסתי לצבא, תנו לי להיות חייל. אם כבר, אז כבר. אמר הוא לפני שנה וחצי, כאשר התייצב בלישכת הגיוס. הוא לא שאף לעבודות קלות, לתפקידי-משרד ורכושיים. כי כזה היה אורי.

במכתביו הראשונים מן הצבא ניסה אורי להנוך את הוריו לאור-ריות. כתב הוא: לאחר שהמבצ לא איפשר את בואי הביתה בשבת זאת, זאת אומרת שעד יום ו', ה'26 לחודש זה — עוד שבועיים — לא אבוא. ולכן אל תחכו לי וגם אל תבואו לקברני. כי לא תמצאוני כאן. אני מתאר לי שקשה לכם לחכות תדשיים שלמים. אך תתרגלו גם זה, כמו שאני מתרגל — וללא בעיות מיר-חות.

שלכם,

אורי

אחד מן החברה

את חופשתו האחרונה בילה אורי בגן שמואל, לפני שישה שבועות. "בילינו את החופשה יחד, כרגיל", נזכר אלכס רוגיצקי, "אורי הוסיף לדבר על הציון הכבוד ולספר כיצד הוא יפעל אותו — כאשר יחזור."

ביום הששי שעבר חזר אורי אילן לקיבוץ מולדתו. תל רענן של אדמה תחוהה התנשא ליד לוח-האבן, אשר על קברו של גבי. מטוס-סילון בודד חלף ברקיע, ושאונו היה כשאון רעם מרוחק. כיתת חיילים ירתה שלוש אלו-מות אש. אחר התפור המון המלחים בודממה. "מובן מאליו שהקיבוץ יקים לו מצבה נאה", אמר אחד הנאספים.

"לא", השיב אחד מחברי הקיבוץ, "נציב על קיברו לוח-אבן פשוט ונחרוט עליו שם ותאריך. הוא לא יוכל מן האחרים." אורי אילן ישרא אחד מן החברה.

פזורה

ארצות-הברית

התקצוע: יהדות

"מרבית יהודי ארצות-הברית עסקו במאה הקודמת בחייטות, ואילו כיום הם עוסקים ביהדות."

למסקנה זו הגיעו כתבי העתון היהודי-קנדי קנדיין ג'ואיש קרונקל, שערכו מחקר מקיף בארצות-הברית, גילו כי 40 אלף מיהודיה מתפרנסים מעסקנות ציבורית: רבנות, הוראה, עבודה במוסדות-צדקה שונים ובאירגונים ציוניים ובלתי-ציוניים.

יתר על כן, חוקרי-העתון גילו כי מספר העסקנים, העולה ברובה שלמה על מספר פסידיה של ממשלת-ישראל * רחוק מלמלא את הביקוש: הקהילות ממש רעבות לכוח אדם.

המחסור הגדול ביותר מירגש דווקא ב"שטח הרבנים. הישיבות והאוניברסיטות ה"דחיות השונות מכשירות מאות רבנים לשנה. הקהילות מוציאות על הכשרתן של כל רב יותר משמוציאה ממשלת ארצות-הברית על הכשרתן של קצין באקדמיה הצבאית בחוסט פוינט. אולם אחוז גדול של המוסמכים לרבנות מסרב לעסוק במקצוע, עובר לעבודה במוסדות-צדקה ואירגונים. — וזאת למרות העובדה שמשכורתן ההתחלתית של רב אמריקאי מגיעה ל-5000 דולאר לשנה **.

שין ולחיות. מלבד ההכנסות הצדדיות מקידושין, גירי-עוד 40 אלף. יחד עם המחסור ברבנים מורגש בארצות-הברית גם מחסור במורים יהודיים. הסיבה: משכורתם של המורים נמוכה ביותר, ובוגרי הסמינרים השונים בוחרים לעבוד בבתי הספר הממשלתיים, אשר משלמים שכר הגון למדי.

החודש פתח הוועד המרכזי של קהילות ארצות-הברית בפעולה נרחבת לחיסול המד סור. המגמה: לגייס תוך מחצית השנה הקרובה 40 אלף עובדי-ציבור נוספים. ס"ס מת-המבצע: "כסף שיגדל מספר היהודים העוסקים ביהדות, כן תפתח סכנת ההת-בוללות."

* השנה שירתו במשרדים הממשלתיים השונים 291,198 פקידים ופקידות. ** 750 לירות ישראליות לחודש.

ובבעיות עליהן שוחחו הוריו. הוא השתוקק לדעת גם את המתרחש בעולם כולו. כסוף אפריל 1945 כתב אורי בן ה-10 מכתב לחברו, ציפה, ששרת או בחטיבה ה"יהודית הלוחמת, עובד עתה כספרן בגן-שמור אל. מכתב זה מעיד על התפתחותו המחשבי תית של הנער:

שלום לך, ציפה.

סליחה שלא כתבתי לך. כי כל הזמן הי' חופשי שלי אני רוכב על אופניים. מחר אחד במאי. את מוסוליני הרגו, והחזית באיטליה נגמרה. עוד מעט והרוסים כובשים את כל ברלין, וסוף המלחמה קרוב. היינו בסיוול גדול, אבל יש יותר מדי לספר עליו. גומרים לסייד את המאפייה החדשה. היום קנו קומביין חדש, ועוד מעט יקנו עוד אוטו-משא. כבר התחילה הרבייה אצלנו, ובונים מחסן למכוורת. בונים גם מתבן לרפת. אתמול היה לחנה (אחותו של אורי) יום-הולדת של שנה. מחר אנחנו שוחים בבריכה בפעם הרא-שונה. תודה רבה בעד הצבעים.

שלום,

אורי.

על הצד השני של המכתב מצויר ציור של חורש. כתב-היד ברור. נוטה בתנופה לצד שמאל.

במהרה התרחבו תחומי מגרש-המשחקים של אורי: הוא יצא עם חברי הקיבוץ למסעות ארוכים בגליל, בנגב, בהרי-יהודה. בכל מקום היה זה אותו אורי. "מעולם לא שמעתי אותו רוטן נגד משמעות-המים החמורה, העייפות, או היבלות, שכיסו את רגליו, נזכר שלמה (עתה טייס), מי שהיה מדריכו של אורי אילן בתנועת השומר הצעיר, "הוא היה תמיד עליו, ועליצותו דבקה בחבריו. הוא אהב את הטייר-לים ביחוד את הטיולים במרחבי הנגב.

גם מאוחר יותר, בהיותו חייל בצה"ל, מאן אורי לגלות כל סימנים של כאב. הוא לא התלונן אפילו כאשר כוסו רגליו פעמים, עקב האימונים המפרכים, אפילו כאשר כמעט ולא היה מסוגל ללכת. "הוא ניסה תמיד שלא לגלות כל סימן של כאב, או רגשנות. הוא היסחה רגשות אלה במעטה של קשיחות. אבל הוא לא הצליח להטעות אותנו", סיפרה אחת מחברות-הקיבוץ, עמורה, "הוא היה רגיש וטוב לב עד מאד. הוא היה עדין כלפי בני-אדם — ועוד יותר מזה כלפי בעלי-חיים."

חברת-הקיבוץ אחרת, מלכה, לא רצתה ל-האמין שאורי התאבד: "הוא אהב את החיים יותר מכל. אדם כמוהו לא היה מסוגל למות בידי עצמו. קרוב להדאי שהסורים רצחו אותו." חברו של אורי, אלכס, רק משך ב"כתפיו ושלח מבט מהורהר למרחקים: "מי יודע? אפשר שהוא לא רצה למות בידיהם..."

אם כבר, אז כבר

לפני כשנה ראה אורי, זו הפעם הראשונה, את המחת פנים אל פנים: חברו הטוב, חבר קיבוץ גן-שמואל, סמל גבי האלי, נהרג על-ידי הלגיונרים בקרב בית-גוברין. ההלחיה של גבי יזעזעה את אורי. הוא הירבה להזכיר אותה בשיחותיו עם חבריו.

נותרה לו עדיין שנה תמימה של שירות בצה"ל, אבל תוכניותיו לעתיד נתגבשו זה מכבר. שירותו המצויין בצה"ל היה יכול להבטיח לו עתיד מזהיר ודרגה צבאית גבוהה. אבל גם בצבא, כמו בבית-הספר, סבל אורי מעול המשמעת החמורה. עיניו היו נשואות אל עתיד שונה לגמרי: עתיד של עבודה קשה בשדה הפתוח.

אולם אורי לא התכוון לשוב לפלחה, בה עבד לפני גיוסו. הוא חלם על עבודה עם ציוד מכאני כבד בחפירות תעלות עמוקות בצפון הארץ, או בכריית נחושת בנגב.

הוא לא הסתפק בתלומות. כל ימי חופשתו, כל שעתי הפנויות היו מוקדשים לשינון ספרות טכנית ולנסיונות להשתלט על מפל-צות-הפלדה הענקיות, לשעבדן לרצונו.

אולם חופשותיו של אורי היו נדירות עד מאד. הוא לא חזר לגן-שמואל מדי שבת, כפי

* אמו של אורי, פייגה אילנית, הינה חברת הנהלת מועצת הפועלות, היתה חברת הכנסת הראשונה (מפ"ס). האב מנהל את נגדיית הקיבוץ.

Advertisement for 'Kessport' (כספורט) featuring a woman in a dress and a man in a suit. Text includes 'העקר סיגוריות "אכספורט"', 'הסיגוריה', 'כובשת את המעשן', and 'אחים בזרנו בע"מ'.

Advertisement for 'Zorzi Simnon' (ז'ורזי סימנון) featuring a photo of a man. Text includes 'נא להכיר את ז'ורזי סימנון', 'הרומניסט הצרפתי הגדול ביותר של זמננו', and 'מנרה וסודו של הרופא'.

Advertisement for 'Porgy and Bess' (פורג'י וביס) featuring an illustration of a man and a woman. Text includes 'המלכה', 'פורג'י וביס', and '26-30 יוני'.

Advertisement for 'Nahot גדולות' (הנחות גדולות) featuring a woman. Text includes 'במחירי פיתוח, הדפסה והגדלת תמונות צילום', 'לרגל יובל 10 שנים', 'מחל 15.155 עד 15.255', 'עד 30% הנחות', and 'מטרופוט'.

Advertisement for 'Blumot' (בלמוט) featuring a woman. Text includes 'הגיעו מכוונות הישוב חדשות ל-4 פעולות ORIGINAL — ODHNER למכירה בלירות ישראליות', 'נא לרשום את המספר החדש של הטלפון שלי 5-0-3-2', and 'ת.א. אלנבי 111'.